

"Ey nefis! Başta Habibullah, bütün ahababın, kabrin öbür tarafındadırlar. Burada kalan bir iki tane ise, onlar da gidiyorlar. Ölümünden ürküp, kabirden korkup başını çevirme. Merdâne kabre bak, dinle, ne talep eder? Erkekçesine ölümün yüzüne gül..." İzahı?

"Ey nefis! Başta Habibullah, bütün ahababın, kabrin öbür tarafındadırlar. Burada kalan bir iki tane ise, onlar da gidiyorlar. Ölümünden ürküp, kabirden korkup başını çevirme. Merdâne kabre bak, dinle, ne talep eder? Erkekçesine ölümün yüzüne gül, bak, ne ister."(1)

Resul-i Ekrem Efendimiz (asm.) sahabeleri, diğer peygamberler ve bütün büyük zâtlar kabrin arkasında, yani cennet bahçelerinden bir bahçe olan berzah âleminde dirler. Bu dünyadan iman ile göçen bir mümin de o seçkin zevata kavuşacak ve bir nevi cennet hayatı yaşayacaktır. Bu durum kabirden korkmayı değil, oraya gülerek gitmeyi gerektirir?

"İ'lem eyyühe'l-aziz! Kabir, âlem-i âhirete açılmış bir kapıdır. Arka ciheti rahmettir, ön ciheti ise azaptır. Bütün dost ve sevgililer o kapının arka cihetinde duruyorlar. Senin de onlara iltihak zamanının gelmedi mi? Ve onlara gidip onları ziyaret etmeye iştiağın yok mudur?"(2)

Kabirden korkmamanın tek yolu, ona iman ve ibadetle hazırlanmaktır. Bunu yapan bir mümin ölümü mertçe ve gülerek karşılar. Bu manayı Üstadımız şöyle tasvir eder:

**"Mevte, ecele dost bakarım, sen gibi korkmam.
Kabre gülerekten girerim, sen gibi ürkmem."(3)**

Dipnotlar:

-
- 1) bk. [Sözler, On Dördüncü Söz, Hatime.](#)
  - 2) bk. [Mesnevi-i Nuriye, Habbe.](#)
  - 3) bk. [Sözler, On Yedinci Söz, İkinci Makam.](#)